

La devoció al Sagrat Cor de Jesús, sempre actual

Romà Casanova, bisbe de Vic

Santuari Puig-Agut de Manlleu

Som en els inicis del mes de juny, que, en la devoció cristiana, té una dedicació especial al Sagrat Cor de Jesús. Les arrels d'aquesta devoció són santa Margarida Maria d'Alacoque i el seu director espiritual, el jesuïta sant Claudi de la Colombiere. El cor de Jesús, ferit i encès d'amor, vol vessar la seva misericòrdia en el cor de tota persona i, al mateix temps, desitja ser estimat per cors encesos d'aquesta misericòrdia.

Nosaltres no podem oblidar les arrels d'aquesta devoció en aquesta terra amb alguns fets significatius. Fou Josep Morgades, que més tard seria nomenat bisbe de Vic (1882), qui en 1860 va establir l'Apostolat de l'Oració a tot Espanya, amb la publicació del *Mensajero del Sagrado Corazón de Jesús*. Una altra fita significativa és que el primer santuari dedicat al Sagrat Cor de Jesús en tot el territori espanyol fou el de Puig-agut de Manlleu, construït a instàncies del pietós Ramon Madirolas i beneït pel bisbe Josep Morgades en 1886. El doctor Torras i Bages va publicar, en 1879, el *Mes del Sagrat Cor*, perquè els concilis tarraconenses havien fomentat aquesta devoció des de l'any 1738. Per això mateix escrivia el venerable Torras i Bages, en aquells moments: «Y'ls catalans tenen més dret

a tenir un *Mes del Sagrat Cor* en sa materna llengua, en quant los primers, y potser los únichs concilis espanyols qui han manat propagar aquesta santa devoció foren los Tarraconenses, los quals conseguiren en part lo seu propòsit, puix a últims de la centúria passada en molts pobles se hi celebraven festes.»

No puc tampoc deixar d'esmentar la gran devoció al Sagrat Cor de Jesús per part del venerable Joan Collell Cuatrecasas, que va fundar les Serventes del Sagrat Cor de Jesús, en 1891, per fer present en el món obrer aquest amor incondicional de Crist, amb el servei i la donació.

Els temps han passat, però l'amor del cor de Jesús continua essent el mateix, en donació i misericòrdia, i el cor de la persona humana també continua essent el mateix, amb el seu desig d'estimar i de ser estimat. La devoció al cor de Jesús té una particularitat significativa: és un cor ferit, del qual brolla sense parar amor. I aquesta particularitat és de gran actualitat. En un món en què els cors dels homes tenen tantes ferides, el cor de Jesús ferit d'amor és no solament el refugi, sinó la guarició i la llibertat. El cor de Jesús és la font de la qual brolla la salvació per a tota la humanitat.

